

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1935-1940 &
odaterat : Ep.
L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Märbacka Sunne 21. 3. 1937.

Palmsöndag.

Min kära älskade!

Tack för brev och tack för telefon
samt för löftet om pengar insatt på
postgiro. Det finns nog postgiro-
kort på varje postanstalt, så att
det är ingen svårighet. Mitt nummer
är åtta, två, nio, sex, 8296. Mina
betygningar borde nu vara slut,
ty, jag har verkligen avslutat kon-
trakt med Knudsen och en tysk
firma och jag får 40000 danska
kronor, men de kommer på

Utsäring från Tyckland och man vet
aldrig om summan kan bli inbetald
till 1 April. I alla händelser hoppas jag,
att jag inte länge ska behöva vara
din gäldenär. Kontraktet skall vara
i 10 år och gäller för hela världen.
De punkter, som jag var missnöjd
med har jag fått ändrade. Eos
tycker, att jag får för litet betalt
men jag skall säga, att Gösta har
visat sig vara ganska svår-
söld. Det beräknas, att inspelningen
går till minst en million. Dess-
utom har Knudsen varit myc-
ket hyggelig och tre gånger gjort
om sitt manuskript, så att jag
fått det ganska bra som jag vill

ha det. Om de skulle ha ordnat
till det i Amerika hade jag icke
fått vara med, och man kan icke veta
hur de hade krånglat till det?

Om till en annan sak. Tillåter du,
att jag säger några ord om din ayster?
Det var ju intet idealiskt förhållande
mellan er, men icke var du den enda,
som hade skulden. Maria var mån-
gen gång svår och ställde till scener, och
du visade ett stort tålamod, det kan jag
bevitna. Dessutom fanns det något
hos henne, som bragte dina nerver i upp-
ror. Det är icke gott att behärska sådant,
och det förekommer jämt mellan dem
som stå varaandra nära. Det är en olycka,
men vad skall man göra? Du trivdes

flera gånger sagt till mig själva, att det är möjligt
som skickats dig henne. Du kanske har haft.
som tanken själv. Förvånansvärt, att
inte på de bästa
som nu komma

Tin alltid
Selma.

inte med henne, men du visade henne
dock stor kärlek, hjälpte henne och höll
hennes uppe i bekymren. De sauevetohval, som
du nu känner, känna alla, som stå vid en
öppnad grav, vem har gjort nog för en bort-
gången? Men jag tycker, att du skall
tänka på hurudan hon verkligen var, då
hon var som bäst, oändligt kärlekofull. Om
hon nu vet något om dig, så tror jag, att
hon sörjer för att de har samvetskul, Hon
vill inte detta. Hon vill, att du skall trö-
na dig lycklig. Du skrattar väl åt mig,
men jag tycker, det är så underligt med
syster Ruth, som kommit till din hjälp
då du som bäst behövde henne, och då
jag var hederad av sjukdarn. Jag har